

VOORBEREIDEN OP HET DOOPSEL

In onze streken zijn we gewoon geworden aan het doopsel van kindjes. We zijn ook gewoon geworden aan het doopsel als een zekere evidentie. Het hoort als het ware bij de levensloop van een menskind. Zeker wanneer je later wil deelnemen aan de eerste communie, wordt er verwacht dat je gedoopt bent. De vraag stellen om het sacrament van het doopsel te ontvangen is zeker een positief gegeven. Maar om het doopsel geen 'evidentie' te laten zijn, is het goed om vandaag ook de vraag te stellen: 'Waarover gaat het juist in het doopsel? Wat betekent het te leven als gedoopte?'

Onderscheiden

Het doopsel is inderdaad het eerste sacrament, als het ware de toegangspoort, om verder de andere sacramenten te kunnen ontvangen. Het is de eerste etappe op die weg waarop je als Christen wil proberen te leven. Het heeft dus te maken met 'omkeren' en 'bekeren'. Omkeren, om die weg van Jezus te volgen. 'Bekeren' en loslaten, om vanuit Jezus' voorbeeld richting te geven aan je leven. Ik weet dat dit ietwat hoogdravend klinkt. Eenvoudig gezegd betekent dit: wil ik als gedoopte het voorbeeld van Jezus een plaats geven in mijn leven?

Om op deze vraag een eerlijk antwoord te geven is er enige onderscheiding nodig. Want, wat wordt er juist gevraagd wanneer ouders het doopsel voor hun kindje vragen? Gaat het om een traditie of gewoonte die men niet wenst te doorbreken? Gaat het om een feestelijk gebeuren dat een extraatje geeft aan de babyborrel? Gaat het om een garantie, waardoor je zeker bent ook aan de eerste communie te kunnen deelnemen? Of gaat het over de keuze om samen als christen proberen te leven? Deze onderscheiding is meer dan ooit van belang om tot een zinvolle vraag te komen.

Doopontmoeting

In onze twee pastorale eenheden willen we jonge ouders helpen en begeleiden bij deze onderscheiding. Bij de vraag naar een doopsel worden zij uitgenodigd op een doopontmoeting. Het woord zegt het zelf: het gaat om een ontmoeting met gelijkgestemden. Er wordt geen les noch cursus gegeven. Wel willen we als kerk jonge mensen beluisteren en begeleiden bij de vraag die ze stellen naar het doopsel van hun kindje. Dé vraag die dan gesteld wordt is niet: 'Waarom wil je je kindje laten dopen?' Veel interessanter is de vraag: 'Wat verlangen jullie van de kerkgemeenschap, wanneer je het doopsel vraagt?' Dit is de vraag die heel vaak een boeiend gesprek losweekt. Die vraag brengt ons bij het gegeven dat we elkaar nodig hebben, om samen als christen te groeien. Om de weg van Jezus te gaan – met vallen en opstaan – daar heb je elkaar voor nodig. Dat wil trouwens ook de zending van de kerk zijn, om samen met elkaar het voorbeeld van Jezus een plaats te geven in het leven. Elkaar daarin bemoedigen en begeleiden is een weg om tot onderscheiding te komen.

Een tweede gespreksronde in de doopontmoeting gebeurt aan de hand van 'babbeltaarten'. De verschillende symbolen uit de doopviering komen aanbod. Aan de hand van deze symbolen wordt duidelijker hoe deze tekens een wegwijzer zijn om als christen met elkaar te leven.

Gezamenlijke doopviering

Wij hebben dan de keuze gemaakt om de doopsels toe te dienen in een gezamenlijke doopviering. Meerdere kindjes worden in één viering gedoopt. Meerdere families ontmoeten elkaar en zijn samen in één viering. Zo wordt het gemeenschapskarakter van het doopsel benadrukt. Maar belangrijker is het feit dat een sacrament nooit een individueel gebeuren kan zijn. Sacramenten gebeuren binnen een gemeenschap van christenen. Een gemeenschap die elkaar bemoedigt en steunt om de eigen roeping en zending waar te maken.

Anderen maken de keuze om het doopsel te ontvangen tijdens een zondagse viering. Dit is uiteraard een mooi en zinvol moment. In elke zondagse viering vieren wij het Pasen van Jezus. De dopeling mag dan delen in dit paasgebeuren. Delen in het leven van Jezus. En omringd door de gelovigen zich gesteund weten niet alleen te zijn om Jezus' weg te gaan.

Een uitdaging vandaag...

Evenzeer voor alle gedoopten is het vandaag de uitdaging om tot onderscheiding te komen. Hoe wil ik als gedoopte, als christen proberen te leven? Hoe wil ik proberen, samen met anderen, mijn roeping als christen waar te maken? Het doopsel mag dan als een toegangkaart zijn tot christelijk leven, of als het tekenen van een lidkaart bij de gemeenschap van christenen. Vraag is dan hoe ik mijn lidmaatschap vorm probeer te geven. Hoe probeer ik mij als lid te engageren? Want een vereniging en/of gemeenschap vindt maar levenskracht, dankzij het engagement van haar leden. En als gedoopten zijn wij 'allen' lid van de kerkgemeenschap. Aan ons allen om samen deze uitdaging aan te gaan...

Johan Loones.

(Alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)